

„Ósmy finał centralny odbywał się w dniach 24-25 marca 1995 r. w Warszawie. Jak przystało na stolicę i fakt, że organizatorem był organizator Olimpiady, Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej program stał się bogatszym niż zwykle. W sumie impreza rozciągnęła się aż na 4 dni – z powodu imprez towarzyszących i dodatkowych. Równoległe z finałem centralnym zorganizowano w porozumieniu z Departamentem Kształcenia Zawodowego Ministerstwa Edukacji Narodowej, naradę szkoleniową dla nauczycieli poświęconą aktualnym problemom szkolnictwa zawodowego. Eliminacje pisemne przeprowadzono w Gmachu Głównym Politechniki Warszawskiej. Tam też nastąpiło uroczyste otwarcie zawodów w obecności wiceministra gospodarki przestrzennej i budownictwa, natomiast uroczystość zakończenia zawodów stała się okazją do poznania Wydziału Inżynierii Lądowej. Uczestnicy, poza poznaniem największej uczelni technicznej w Polsce, mieli okazję zwiedzić Warszawskie Metro (jeszcze przed jego oficjalnym udostępnieniem), zwiedzić budowane osiedla mieszkaniowe w technologii szkieletu amerykańskiego, obejrzeni sztukę w teatrze muzycznym, zwiedzili Zamek Królewski, uczestniczyli w spotkaniu z miesięcznikiem "MURATOR". Jednak problemem było znalezienie w Warszawie taniej bazy noclegowej i z konieczności ograniczono się do wynajęcia miejsc w bursach Nr 3 i Nr 4. Minister Edukacji Narodowej przesłał do uczestników okolicznościowy list, a sponsorzy ufundowali zwycięzcom nagrody rzeczowe oraz oprogramowanie komputerowe.”

Oniszczyk Andrzej, „10 lat Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. 1987-1997”, Wydawnictwo Adam Marszałek, Warszawa – Toruń 1998, rozdz. IV, str. 55